GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SE PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 171. *Mercurĭ, 5 (17) Augustŭ.* **1887.**

Brașovŭ, 4 Augustŭ 1887.

„Nu vomŭ înceta a reclama *drepturile de cetățenĭ* pentru marea maioritate a poporațiunei translaitane, care geme sub supremația Maghiarilorŭ.“

Va bate la ochĭ multora, că în rĕspunsulŭ acesta, ce l'a datŭ, precum scimŭ, „Narodni Listy“ fóiei tiszaiste din Pesta, este vorba numai de „drepturile de cetățenĭ.“ Fóia cehică susține, că aceste drepturĭ ale Slovacilorŭ, Rutenilorŭ, Sêrbilorŭ, Croațilorŭ, Românilorŭ ș. a. suntŭ aḍi călcate în picióre și declară, că nu va înceta a-le reclama pentru ei.

Cum se póte, vorŭ ḍice unii séu alții, ca „Narodni Listy“ sĕ reclame simplu numai drepturile nóstre de cetățenĭ, când foile unguresci ne asigură pe fiecare ḍi, că avemŭ „drepturĭ cetățenescĭ“ berechetŭ, numai câtŭ nu voimŭ sĕ ne folosimŭ de ele cum se cuvine?

Cum sĕ ne esplicămŭ, că organulŭ de frunte alŭ Cehilorŭ boemĭ găsesce isvorulŭ rĕului de care suferimŭ aicĭ în Translaitania, tocmai în faptulŭ, că suntemŭ despoiațĭ de drepturile de cetățenĭ, când adversarii noștri numai de aceste drepturĭ ne vorbescŭ și mereu ne îmbiiă cu ele, fără ca noi sĕ le primimŭ?

Fiindcă nu se póte presupune, că o fóiă condusă de ómenĭ distinșĭ și învĕțațĭ, care și ei luptă la rêndulŭ lorŭ pentru limba și naționalitatea lorŭ, sĕ nu aibă înțelegere pentru păsurile nóstre a celorŭ din partea de dincóce a monarchiei, mulțĭ ar putea fi sedușĭ a crede că „Narodni Listy“ are în vedere unŭ soiu de drepturĭ cetățenescĭ cu totulŭ deosebite și că prin urmare reclamă nisce drepturĭ escepționale pentru popórele nemaghiare din Croația, Ungaria și Transilvania.

Cu atâtŭ mai multŭ vorŭ fi înclinațĭ unii a presupune așa ceva, cu câtŭ ei audŭ de ordinarŭ vorbindu-se la noi de drepturĭ naționale-politice în oposițiune cu „drepturile cetățenescĭ,“ ce ni le oferă mereu adversarii dela putere.

In realitate însĕ este greșită acéstă presupunere. Suntŭ în rĕtăcire cei ce arŭ crede, că fóia cehică reclamă pentru popórele nemaghiare alte drepturĭ, decâtŭ acelea de carĭ se bucură Maghiarii aḍi. Pentru ea, ca pentru orĭ-ce omŭ cu minte, nu potŭ esista în unulŭ și acelașĭ statŭ constituționalŭ drepturĭ deosebite cetățenescĭ, nu póte fi vorba de drepturĭ cetățenescĭ speciale maghiare, slovace, române ș. a. precum nu póte fi vorba de-o libertate care sĕ fiă alta pentru Ungurĭ, și alta pentru Românĭ și Slavĭ.

Drepturile cetățenescĭ trebue sĕ aibă una și aceeașĭ sorginte pentru toțĭ cetățenii statului: dreptatea, libertatea și egalitatea, de care trebue sĕ se bucure toțĭ în aceeașĭ mĕsură.

Dreptulŭ celŭ mai de frunte alŭ cetățeanului este dreptulŭ liberei sale individualitățĭ. Principiulŭ de libertate și umanitatea chiar pretinde înainte de tóte respectarea caracterului particularŭ individualŭ alŭ cetățeanului, căcĭ cu individualitatea lui încétă și viața lui. Prin urmare îndată ce cetățénului nu i se dă putința de a-șĭ apĕra și desvolta liberŭ în statŭ individualitatea sa, elŭ încetéză de a fi cetățeanŭ îndreptățitŭ și devine unŭ paria, unŭ sclavŭ alŭ celorŭ ce stăpânescŭ statulŭ.

Și în adevĕrŭ ce suntŭ aḍi cele trei milióne de Slovacĭ, jumătatea de milionŭ de Rutenĭ din Ungaria, milionulŭ de Sêrbĭ și Croațĭ și cele trei milióne de Românĭ, décă nu sclavii elementului ungurescŭ dela putere?

Drepturile cetățenescĭ, cu carĭ ne îmbiiă mereu Ungurii, nu suntŭ decâtŭ lanțulŭ auritŭ în care ei vorŭ sĕ ferece libertatea nóstră.

Ungurulŭ se bucură de deplinulŭ scutŭ alŭ individualitățiĭ sale, elŭ este cetățénŭ *comme il faut* în statŭ. Dela Românŭ, Slovacŭ, Sêrbŭ ș. a. însĕ pretinde ca sĕ se lapede mai întéiu de individualitatea sa, de limba și naționalitatea sa, spre a se împărtăși apoi de cetățenia, de care se împărtășesce elŭ.

Cu alte cuvinte sĕ fimŭ sclavii elementului ungurescŭ, sĕ murimŭ mai ântéiu desbrăcându-ne de totŭ ce constitue viéța nóstră individuală națională, ca sĕ ne putemŭ face părtașĭ de libertatea și egalitatea unguréscă.

Are dreptate dér „Narodni Listy“ și constată celŭ mai mare adevĕrŭ, când afirmă, că popórele nemaghiare din Translaitania nu se bucură de drepturile cetățenescĭ. Aceste drepturĭ le esercită în realitate numai Ungurii dela putere, sub a cărorŭ supremația gememŭ aḍi.

Nimicŭ surprinḍĕtorŭ nu vedemŭ dér în faptulŭ, că Cehii reclamă drepturile cetățenescĭ pentru milióneIe de Nemaghiarĭ din țĕrile corónei s-lui Stefanŭ, ci ceea ce ne surprinde este, că Cehii așa târḍiu se trezescŭ a face ce era datoria lorŭ, ca poporŭ cultŭ și cu nobile aspirațiunĭ; că prea târḍiu se deștéptă a face ceea ce pretinde interesulŭ bine înțelesŭ alŭ libertății lorŭ proprie naționale în sînulŭ acestei împĕrății.

Orĭ dóră liberulŭ esercițiulŭ drepturilorŭ cetățenescĭ de cătră popórele nemaghiare din partea de dincóce a monarchiei nu este totodată garanția cea mai sigură, că drepturile cetățenescĭ ale poporului cehicŭ vorŭ fi scutite și respectate în partea de dincolo de Laita?

Nu fără cuvêntŭ le făceau ḍiarele unguresci de curêndŭ Cehilorŭ imputarea, că conducĕtorii lorŭ au umblatŭ pe la Peșta după alianța Ungurilorŭ. Ei trăiau în rĕtăcirea că-șĭ vorŭ puté asigura libertatea lorŭ prin pacturĭ separate cu cei mai tarĭ. Acum însĕ se deștéptă Cehii și ne pare bine că începŭ sĕ recunóscă că nu póte trăi în acéstă monarchiă Cehulŭ ca omŭ liberŭ în Boemia, până ce Românulŭ va fi sclavulŭ altora în Transilvania.

Din afară.

După cum comunică o telegramă din Constantinopolŭ, *Pórta desaprobă purtarea regențilorŭ bulgarĭ și acțiunea prințului Ferdinand.* In loculŭ lui Riza-bey, care a fostŭ rechiămatŭ, s'a numitŭ comisarŭ supremŭ peste Bulgaria subsecretarulŭ de statŭ în ministerulŭ de esterne Artin-efendi Dadian.

Din Pirot se anunță, că *între emigranții bulgarĭ*, ce se află acolo, *domnesce mare iritațiune* din causa venirei prințului de Coburg în Bulgaria. Ministrulŭ de interne sêrbescŭ a dispusŭ cea mai strictă supraveghiare, eventualŭ escortarea lorŭ la granița.

O telegramă dela corespondentulŭ din Bucurescĭ alŭ fóiei „République française“ ḍice, că deórece *Turcia e hotărîtă a întreprinde o acțiune energică*, n'ar fi cu neputință ca, în ḍiua în care prințulŭ Ferdinand de Coburg ar întra în Têrnova, *trupele turcescĭ sĕ ocupe Filipopolulŭ.* In armata bulgară nu te poțĭ încrede și unŭ membru alŭ cabinetului românŭ s'a esprimatŭ că décă prințului Ferdinand de Coburg îi e scumpă viéța, atuncĭ sĕ se întórcă câtŭ mai în grabă la Ebenthal.

„Fremdenblatt“ e informată din Constantinopolŭ, că *Exarchulŭ bulgarŭ a refusatŭ a trimite unŭ delegatŭ,* care sĕ-lŭ represinte la intrarea prințului de Coburg în Têrnova și în Sofia.

In Sofia, după ce a apărutŭ proclamația prințului, Mitropolitulŭ *Clemente* a servitŭ în Catedrală unŭ Tedeum, ér în urmă a rostitŭ o vorbire, în care a ḍisŭ că tóte partidele arŭ trebui sĕ se alăture lângă prințulŭ în speranță, că elŭ va pricepe sĕ scótă țéra din crisa actuală și că îi va succede *a împăca pe Rusia*, stabilindŭ bune relațiunĭ între poporulŭ bulgarŭ și între liberătórea lui. Prințulŭ s'a gânditŭ la acésta îndată ce a fostŭ alesŭ. Acum fiăcare póte sĕ își esprime liberŭ părerea sa, fără a se teme că va fi arestatŭ. Acéstă vorbire n'a produsŭ bună impresiune. Fóia bulgară „Swoboda“ avertiséză pe Bulgarĭ sĕ se feréscă de acestŭ agitatorŭ, ale cărui sfaturĭ totdéuna au subminatŭ téra.

„Pol. Korr.“ e informată din Parisŭ, că în cercurile politice franceze *deștéptă călĕtoria prințului de Coburg în Bulgaria forte seriose îngrijirĭ* în privința atitudinei ce o va lua Rusia; cu tóte astea, se consideră posibilŭ unŭ drumŭ de a ajunge la bunŭ sfĕrșitŭ cestiunea bulgară: prințulŭ, care contra Rusiei nu se va puté susțíné, sĕ dovedéscă mare prevenire față cu Țarulŭ.

Fóia oficiósă rusă „Nord“ din Bruxela publică o *aspră notă oficiósă contra prințului de Coburg* și declară, că aventura lui va lua forte curêndŭ unŭ tristŭ sfĕrșitŭ. In acelașĭ timpŭ declară corespondentulŭ din Petersburg alŭ lui „Nord“, care stă în cele mai intime relațiunĭ cu Giers, că Rusia nu va recunósce nicĭodată pe prințulŭ de Coburg nicĭ ca principe, nicĭ măcarŭ ca regentŭ provisoriu. Plecarea prințului o înfățișéză „Nord“ ca o intrigă egoistă a rudeniilorŭ sale orleaniste.

SCIRILE ḌILEI.

„România liberă“ primesce din Predealŭ scirea, că finanții ungurĭ au împușcatŭ, la unŭ punctŭ de grĕniță, p'unŭ locuitorŭ din România, sub cuventŭ că făcea contrabandă de lână. Omorulŭ ar fi comisŭ pe teritorulŭ românŭ. Justiția română anchetéză. „Unirea“ însĕ ḍice, că împușcatulŭ era supusŭ austro-ungarŭ.

—x—

In 10 Augustŭ n. o patrulă de finanțĭ, din despărțĕmentulŭ gardei finanțiare, ce staționéză peste véră în Piatra-Aibă, a adusŭ în Mercurea două părechĭ de boi grașĭ ce i-a confiscatŭ sub cuvêntŭ că au fostŭ introdușĭ din România ca contrabandă. De asemenea au fostŭ confiscațĭ și 20 de porcĭ, ca fiindŭ introdușĭ totŭ ca contrabandă din România. Boii și porcii confiscațĭ se vorŭ vinde de către solgăbireiatŭ la tergŭ prin licitația.

—x—

Precum comunică „Kronst. Ztg.“, tinerulŭ Aug. Schwarz, fiulŭ directorului cassei de economii de aci, după ce a depusŭ în anulŭ acesta esamenulŭ de maturitate la gimnasiulŭ ev. săs. cu distincțiune, a intratŭ ca învĕțăcelŭ în fabrica de pele a d-lui Iosefŭ Duck din locŭ. Unŭ maturisantŭ cu șorțulŭ dinainte lucrândŭ într'o fabrică e unŭ casŭ, póte, unicŭ în felulŭ sĕu. Fapta însĕ e laudabilă și vrednică de imitatŭ. E totodată o lecțiune dată celorŭ carĭ, în spiritulŭ mărginitŭ, desprețuescŭ meseria.

—x—

Cu ocasiunea escursiunei artiștilorŭ și scriitorilorŭ ungurĭ prin Brașovŭ, filiala de aci a Kulturegyletului ardeleanŭ vré sĕ le arate tóte produsele literare ale maghiarismului din Brașovŭ. Negreșitŭ că principala și aprópe uniculŭ produsŭ „literarŭ“ alŭ maghiarismului de aci va fi codița patriotică. Adevĕratŭ giuvaerŭ literarŭ Țĕncăléescŭ.

—x—

La 25 Septemvrie 1887 se va țíné concursŭ la universitatea din Bucurescĭ pentru ocuparea a 6 burse la șcóla normală superióră din acelŭ orașŭ și anume: 3 în secțiunea de litere și 3 în cea de sciințe.

—x—

„Luminătorului“ i se denunță, că învĕțătorulŭ românŭ dela școla confesională din Checia română, comit. Torontalŭ, Iuliu Barbulescu, a fostŭ premiatŭ de ministrulŭ instrucțiunei unguresci cu șépte galbenĭ pentru „succesulŭ splendidŭ“ obținutŭ în scóla sa prin propunerea „limbei statului“. Indignarea poporului e la culme de acéstă mișeliă dăscăléscă — cum o numesce confratele nostru — căcĭ învĕțătorulŭ a mersŭ până a propune și socotela și geografia în limba ungurescă, ba a învĕța

pe copii cântece naţionale maghiare. Sci-va autoritatea nóstră şcolară sĕ 'şĭ facă datoria?

—x—

Pentru serviciile aduse maghiarismului au fostŭ „pricopsiţĭ" de ministrulŭ Trefort preoţii gr. or. Ionŭ Goronŭ din Feţcu, Vasilie (Lad.) Goronŭ din Gelgeu. Teodorŭ Purdeanŭ din Gêrbova de susŭ, Grigorie Cure din Peuşa, Iónŭ Jorja jun. din Almaşŭ Blassea, Iónŭ Gogŭ din Romita, pe toţĭ cu câte 50 fl. — Vorŭ fi ţinuţĭ minte!

—x—

Esecutorulŭ de dare din Pesta, Boronkay, a defraudatŭ vr'o 1500 fl., precum spune „E-s". Esecutorulŭ, care a dispărutŭ, e urmăritŭ.

—x—

In Olahfalĕu au muritŭ dela 13 Iulie pănă la 11 Augustŭ n. 138 persóne din causa diareei cu sânge. — Autoritatea a luatŭ vr'o mĕsură sĕ curme rĕulŭ?

—x—

Maşinistulŭ Karol Steiner dela calea ferată austro-ungară în Seghedinŭ a primitŭ, cum spunŭ foile de acolo, o provocare oficială din Petersburgŭ ca sĕ 'şĭ dovedéscă înrudirea sa cu reposatulŭ Cresus, br. Stieglitz. Maşinistulŭ, care e greu bolnavŭ, are — precum se dice — perspectiva d'a moşteni mai multe milióne de ruble.

—x—

Locotenentulŭ Iosifŭ Micanŭ în reg. 75 de infanterie e transferatŭ din statulŭ scólei reale superióre din Eisenstadt la regimentŭ.

SERATA
STUDENŢILORŬ ACADEMICI IN BRAŞOVŬ

Cetisemŭ într'unulŭ din diarele d'aci că Sâmbătă, 1/13 Augustŭ, Studenţii academicĭ românĭ vorŭ da unŭ balŭ în sala dela Hotelŭ No. 1. Necunoscêndŭ Braşovulŭ decâtŭ din drumulŭ de ferŭ şi doritorŭ d'a rĕtăci o lună printre munţii şi văile Ardelului rĕsăritenŭ, acestŭ anunţŭ mĭ-a smulsŭ clasica exclamare a lui Arhimede. *Evrika!* strigai eu şi-mĭ ţinui următorulŭ monologŭ: »Unŭ hotelŭ, care posede o sală de balŭ, n'ar pute, când se intitulézâ Nr. 1, sĕ nu corespundă numelui. Decĭ voiu fi aci de sigurŭ confortabilŭ instalatŭ. Apoi, avêndŭ balulŭ la îndemână, nu voiu lipsi de a'lŭ popula cu insuficienţa persónei mele, avêndŭ astfelŭ ocasiunea de a face cunoscinţa fraţilorŭ mei d'aci, cu carĭ voiu pute uşorŭ hotărî programa viitórelorŭ mele escursiunĭ«. Decă proverbele nu suntŭ tóte pe deintregŭ adevĕrate, suntŭ însĕ unele pe jumĕtate. Din acéstă categorie e şi acela. că „Socotéla d'acasă nu se potrivesce cu cea din piaţă", căcĭ decă partea primă n'a corespunsŭ câtuşĭ de puţinŭ aşteptărilorŭ, cea din urmă s'a realisatŭ cu prisosŭ.

Plecai dér din Bucurescĭ, oraşulŭ bucuriilorŭ şi alŭ prafului, Sâmbătă diminéţa, şi ajunsŭ în oraşulŭ corónei după amiadă, trăsei la hotelulŭ celŭ dintâiu ca numĕrŭ, dér pentru acésta nu mai puţinŭ celŭ din urmă ca confortŭ, şi, fidelŭ itinerariului ce-mĭ hotărîsemŭ, séra coborii în sala de balŭ, a cărei singură calitate e spaţiositatea, şi a cărei goliciune şi sĕrăcie de decorŭ în zadarŭ s'au ostenit tinerii noştri s'o acopere cu bogăţia ghirlandelor de bradŭ, înfăşurate în torsade tricolore. D'asupra întrărei din faţa celei principale iniţialele *A. R.* (Academicii Românĭ) scrise sub insemne de scrimă şi încadrate într'o asemenea torsadă, ne da încredinţarea că iniţiatorii suntŭ din acei tinerĭ, carĭ vorŭ ara cu sârguinţă în ogorulŭ românismului. Dér înmulţirea visitatorilorŭ şi întâlnirea unui numĕrŭ însemnatŭ de cunoscinţe gingaşe din Bucurescĭ, îmĭ curmară îndeletnicirile-mĭ grafice. Eram *en pays de connaissance*, şi, mulţămită amabilităţii prietenilorŭ d'aci, pe carĭ câte-va minute mi-au fostŭ de ajunsŭ sĕ mi'i câştig — fiindŭ recunoscutŭ spiritulŭ lorŭ de ospitalitate — eram mai multŭ decâtŭ într'o ţéră cunoscută, eram chiar ca'n ţéra mea.

Fiindŭ date aceste premise, înţelege credŭ orĭ-cine uşorŭ conclusiunea. Astfelŭ am găsitŭ petrecerea din cele mai plăcute şi însufleţite. Obrazele gingaşe, figurile vesele, spiritulŭ comunicativŭ şi entusiastŭ alŭ publicului, au fostŭ atâte cuvinte ca, cu tótă lipsa de gustŭ a repertoriului musicanţilorŭ, petrecerea sĕ se prelungéscă până la dorile d'albe. Şi nicĭ nu putea fi altfelŭ, când gingăşia dănţuitóreIorŭ aţiţândŭ dorinţa d'a le admira şi în clarŭ obscurulŭ dimineţei, făcea pe tinerii academicĭ românĭ, totŭ p'atâtŭ de bunĭ dănţuitorĭ ca şi bunĭ şcolarĭ, şi, nu ne îndoimŭ, viitorĭ bunĭ patrioţĭ şi bunĭ Românĭ, sĕ fiă infatigabili în satisfacerea tuturorŭ dorinţelorŭ, carĭ totd'auna la femei, şi cu atâtŭ mai multŭ când ele-sŭ tinere şi frumóse, adecă iubite şi sĕrbătorite, suntŭ fără de sfîrşit. Tocmai când dorile colorau cu rosalbŭ peteculŭ de cerŭ albastru dintre Têmpa şi délulŭ Străjii, tocmai în momentulŭ deşteptării firii, ne-aduserămŭ aminte, unii că aveamŭ sĕ mergemŭ în cutare escursiunĭ, ér alţii, mai fervenţĭ adoratorĭ ai deului Morfeu, că uitaserăm de somnŭ, şi, trebuindŭ sĕ ne despărţimŭ, ne făcurămŭ póte pentru prima dată o urare cu părere de rĕu, căcĭ ne luarămŭ diua bună, făr' a ne prea-veni la socotelă, cu tótă oboséla ce ne cuprinsese după o nópte sfirşită prea de timpuriu, când amŭ fi doritŭ ca ea sĕ se şfirşéscă orĭ câtŭ de mai târdiu.

Audŭ că beneficiulŭ bănescŭ alŭ tinerilorŭ organisatorĭ ai petrecerei a fostŭ curatŭ maleficiu; ce vréi însĕ sĕ câştigĭ altŭ, când petrecĭ, decât plăcere şi mulţămire, şi aceste ai fostŭ nemărginite, lucru pentru care felicitămŭ pe studenţii academicĭ românĭ, cum felicitămŭ şi pe toţĭ acei carĭ au avutŭ norocirea sĕ ia parte la acéstă petrecere de veselă amintire.

***

Concertŭ în Tuşnadŭ.

Tuşnadŭ, 1 (13) Augustŭ.

In Tuşnadŭ a fostŭ unŭ concertŭ, în séra de 30 Iulie, datŭ de d-na Iulia Cocorescu, artistă fórte apreciată de concetăţenii sĕi bucurescenĭ. D-şóra Olga Grigorowitz, violinistă, şi d-na Iulia Prager (din Bucuresci) au oferitŭ concertistei graţiosulŭ d-lorŭ concursŭ. Din programa alăturată se póte vede câtŭ a fostŭ de interesantŭ şi variatŭ acestŭ concertŭ, la care a alergatŭ tótă lumea câtă s'află în Tuşnadŭ, vre o 140 persóne. Sala era prea mică pentru cei carĭ doreau s'audă pe artiste. Dicŭ artiste, fiindŭ că fiă care dintre d nele susmenţionate a datŭ probe că suntŭ înzestrate cu adevĕrate talente musicale.

Éĕ-tă programa care s'a esecutatŭ: I. 1 a) Preludiu de Mendelssohn. b) Romanţă de Mendelssohn-Liszt. c) Danţŭ ungurescŭ de I. Brahms. — Cântate de d na J. Cocorescu. 2. Arie din „Trîmbiţaşulŭ din Säckingen" Nessler, cântată de d-na Iulia Prager. 3. a) Largo con gran expressione de Beethoven. b) Mare polonesă de Chopin, — cântate de d na J. Cocorescu.

II: 4 Mein Lied, de Gumbert, — cântatŭ de d-na J Prager. 5. a) Arie de Bach. b) Andante de Mendelssohn, cântate pe vióră de d-şóra O. Grigorovitz. 6) a) Ariă românéscă: Inzadar în larga lume. b) Ariă unguréscă: Piros, piros etc., cântate de d-na J. Prager. 7. a) La fileuse de Lito'ff, b) Etudio de Bériot, cântate de concertistă.

D-şóra Grigorowitz a fostŭ admirată în cele douĕ bucăţĭ ce a esecutatŭ pe violină. D na I. Prager a fostŭ bisată de Ungurĭ în cânteculŭ maghiarŭ „Piros, piros«.. D-na J. Prager are o voce fórte clară, dulce, suavă, care încântă pe orĭcine o aude. D na I. Cocorescu are o măestriă deosebită şi aplausele unanime ale streinilorŭ şi ale Românilorŭ i-au dovedit'o.

Toaletele damelorŭ au fostŭ simple, dér cu gustŭ. Am remarcatŭ pe d na Stănescu cu fiica sa, încântătóre domnişóră, pe care toţĭ au admirat'o aci; d-na Stănescu M., asemenea o tênĕră cu douĕ smaralde negre în uitătură; d-na dr. Cloaje; d na Florianŭ cu fiica sa Elena, mărgăritarulŭ Tuşnadului, absolventă a conservatorului de musică din Pesta; d na A. P. Petrescu. veselă şi încântătóre; d-na Wachmann cu gingaşa sa fiică etc. etc.

Numĕróse buchete s'au oferitŭ concertistelorŭ. La $9^{1}/_{2}$ óre tótă lumea s'a întorsŭ acasă încântată.

Valea Buii, în 28/7 1887.

Domnule Redactorŭ! Deşi târdiu, dér vĕdêndŭ că nimenĭ nu scrie despre alegerea din cerculŭ electoralŭ Agnita, în şirele următóre vinŭ şi eu a vĕ face o scurtă dare de sémă despre decursulŭ alegerei de deputatŭ dietalŭ în acestŭ cercŭ. Deputatulŭ, după cum vĕ este cunoscutŭ, e totŭ celŭ vechiu, Baussnern, deputatŭ naţionalŭ săsescŭ cu programa guvernamentală. Românĭ din acestŭ cercŭ au participatŭ puţinĭ, şi anume numai nisce călbejiţĭ de pe Valea Buiei şi părţile Cincului. Dintre aceştĭ călbejiţĭ mai mulţĭ au fostŭ angagiaţĭ pentru candidatulŭ oposiţionalŭ Halász Gedeon, însĕ temêndu-se sĕ nu pice la rĕcóre nu ştiau cum mai în grabă sĕ-şĭ despeneze córnele ornate cu „éljen Halász Gedeon« în tricolorŭ maghiar şi sĕ o ia care încătrău. Cum că şi oposiţia nu se sfiesce a folosi tóte apucăturile pentru candidaţii sĕi, ne dovedesce modulŭ cum s'a corteşitŭ fiind folosită popularitatea distinsului patriotŭ maghiarŭ Mocsáry, dicêndu se poporului că şi acestŭ candidatŭ va stărui ca şi Mocsáry pentru apĕrarea naţionalităţilorŭ.

Sĕ vedemŭ acuma oile călbejite care s'au dusŭ şi s'au întorsŭ săturate şi bine adăpate în sunete de cimbale bine rĕsunătóre, cu pene unguresci în córne, la alegere. Fără îndoială loculu primŭ ilŭ ocupă „Oratorul" Nicolae Cismaşiu preotŭ gr. or. în Vĕscudŭ, o persónă mare în trupŭ însĕ fórte mică în spiritŭ, care aşa discursŭ programŭ a ţinutŭ la Crâşma Calicului (e proprietatea Redacţ. Calicului) de lângă Coveşiu alegĕtorilorŭ, încâtŭ credeai că are căldurĭ, sĕ fi vĕdutŭ la gesturĭ fine şi plăcute.

Candidatulŭ încă a fostŭ de faţă, dér nepricepênd vorbirea oratorului i s'a tâlmăcitŭ de unŭ maghiarŭ, iĭ mulţămea prin complimente ceea ce încuragea şi mai multŭ pe Părintele oratorŭ, care scie D-deu de-a predicatŭ vre o dată credincioşilorŭ sĕi în biserică! După acésta a urmatŭ în cârciuma Caliculul de lângă Coveşiu tocana şi rachiulŭ, apoi sĕ fi vĕdutŭ chefŭ! Durere numai că părintele „oratorŭ« s'a treditŭ diminéţa în staulŭ, unde a mai avutŭ şi nenorocirea de a i se înstreina pipa cu ţevea cea lungă şi fină de cireşŭ. Mai urméză „bravii« preoţĭ gr. cat. Iuachimŭ Nistorŭ din Stenia, Publiu Vlad János din Şialdorfŭ, Velteanŭ din Ghisiasa de susŭ, Oross din Vecerdŭ şi alţĭ călbejiţĭ carĭ fiindŭ din părţile Cincului nu mi-i aducŭ aminte, însĕ le voi erua şi publica numele.

Urméză acuma unŭ pretinsŭ mare proprietarŭ românŭ din Rĕvăşielŭ, ilŭ chiamă Ioan Jurca, care nu s'a ruşinatŭ şi în călĕtoria cătră Agnita a ospĕta şi adăpa oile călbejite de pe Valea Buii în casa sa propriă cu pâne, slănină, vinŭ şi vinarsŭ, de gândeai că cine

FOILETONŬ.

(29)

Misterele Veneţiei.

de Edouard Didier, traducere de *Ioanŭ S. Spartali.*

X.

Cursa.

Podestatulŭ se întórse zimbitorŭ în sala banchetului după ce isprăvi vorba cu sergentulŭ Bartolomeo. De multă vreme nu-lŭ vĕduse nimenĭ dintr'aĭ luĭ aşa de voiosŭ, fiindcă de obiceiu faţa acestuĭ omŭ era ca o mască tragică cioplită din marmură. Insĕ acum faţa'ĭ se descumtase şi se vedea pe dênsa o bucuriă liniştită. — Póte era veselŭ pentru că omorise unŭ omŭ!

Felice Badoer, care de câteva secunde câuta cu ochii pe Martinengo pentru ca sĕ-i arate tótă mulţumirea lui, Felice Badoer, care póte beuse cam multŭ vinŭ de Falerno încă celebru pe atuncĭ şi aşa de multŭ celebratŭ odinióră în versurile sale de poetulŭ Oraţiu, Felice, dicemŭ, se sculă iute dela masă şi se duse dreptŭ la podestatulŭ: — Ah, scumpe amice! — iĭ dise luându-lŭ de gâtŭ cu amêndouĕ mânile — ne-ai datŭ o serbare într'adevĕrŭ splendidă. Câtă recunoscinţă iţĭ sunt datorŭ!... şi cum aşĭ putea rĕsplăti odată serviciulŭ ce mĭ-ai făcutŭ?

— Eşti mulţumitŭ? întrebă podestatulŭ uitându-se în ochii lui Felice Badoer pentru ca sĕ s'asigure decă era la diapasonulŭ celorlalţĭ meseni, a cărorŭ bucuriă era totŭ aşa de sgomotósă ca vinurile de Falerno, de Tokay şi de Palma Christi.

— Sunt încântatŭ, scumpulŭ meu podestatŭ, sunt încântatŭ! — dise tênĕrulŭ patricianŭ, căruia-i veni gustulŭ sĕ sĕrute pe noulŭ sĕu prietinŭ pentru ca sĕ-i probeze mulţumirea sa.

— Atuncĭ nu cerŭ altceva şi mĕ simtŭ destulŭ de rĕsplătitŭ pentru ostenelele mele! — rĕspunse podestatulŭ zimbindŭ. — Dér scii că signora Veneţia a disŭ că doresce negreşitŭ sĕ plece chiar deséră spre Padova ca sĕ se culce în schitulŭ Fetelorŭ nobile?

— Pentru ce sĕ plece? Nu'i destulŭ de bine aci? întrebă destulŭ de naivŭ Felice Badoer.

— Vorbele acestea ce le disesĭ acum au mare preţŭ pentru mine, fiindŭ că conţinŭ complimentulŭ celŭ mai măgulitorŭ şi celŭ mai desinteresatŭ din câte mi-s'ar fi putută adresa! — dise podestatulŭ zimbindŭ. — Cu tóte acestea sĕ-mĭ daĭ voiă sĕ-ţĭ spunŭ că nicĭ nu te poţĭ încerca sĕ facĭ vre-o obiecţiune....

— Pentru ce?

— Mai ântâiu fiind că aĭ fi fórte mâhnitŭ d'a nu face voia logodniceĭ d-tale...

— Negreşitŭ!

— Afară de acésta signora a disŭ, că nu voesce sĕ i se pregătéscă unŭ apartamentŭ la Isola Bella.

— Aş!!... adevĕratŭ!

— In sfîrşitŭ, decă trebue sĕ ţĭ spunŭ totŭ, trebue ca signora sĕ plece numai decâtŭ; invitaţii noştri nu şĭ-au perdutŭ minţile cu desĕvêrşire, însĕ n'are sĕ mai trécă multe césurĭ şi au sĕ dea o privelisce de care trebue sĕ-o cruţămŭ pe logodnica d-tale.

— Ai dreptate.

— Dér d-ta, nu vréi s'o insoţescĭ?

— Trebue s'o însoţescŭ!... Sĕ plecŭ tocmai când petrecerea este în puterea ei!........ dise Felice tânguindu-se.

— Oh, n'o sĕ te ducĭ până la Padova — dise podestatulŭ — şi peste câteva ceasurĭ o sĕ te poţĭ întórce, fii sigurŭ. Logodnica d-tale mai are, afară de servitorii sĕi, şi douĕ surorĭ dela schitŭ, carĭ o aşteptă la hanulŭ din Peschiera, unde trebue sĕ dormă. Du-o dér până acolo şi întórce-te pe urmă sĕ petrecĭ nóptea aci, unde suntemŭ, după cum vedĭ bine, gata sĕ îngropămŭ voiosŭ vieţa d-tale de flăcău.

— Aşa mai merge. Adineaorĭ mĕ speriaseşĭ! dise Felice a căruĭ fisionomiă copilăréscă se lumină.

— Ei bine, fiindŭ că totulŭ este astfelŭ regulatŭ, póte c'ar trebui sĕ te ducĭ sĕ vedĭ dacă vre-unulŭ din ómenii d tale este în stare sĕ te însoţéscă la Peschiera.

— Oh, nu iau cu mine decâtŭ numai pe gondolierulŭ meu Ricardo.

— Vestesce'lŭ dér, mi-se pare că este josŭ... Eu mĕ ducŭ sĕ înscinţezŭ pe logodnica d-tale, că este gata totŭ pentru plecare! dise podestatulŭ, care nicĭ nu tresărĭ măcar când audi numele nenorocitului pe care-lŭ asasinase.

Cum se despărţi Felice Badoer, podestatulŭ se îndreptă în fundulŭ salonului cătră o ferestră deschisă în parcŭ. Acolo fugise Veneţia, mâhnită de desordinea acestei mese, unde totulŭ fusese par'că jefuitŭ şi unde totulŭ era numai o amestecătură. Veneţia privea cum rĕsărea luna dela spatele pădurii din Isola Bella, a căreĭ verdéţă închisă sĕména cu o dantelă négră uriaşă pe unŭ cerŭ de unŭ azurŭ necomparabilŭ şi presĕratŭ cu stele

scie ca „ferici-ire« a adusŭ elŭ pe capulŭ celorŭ ade meniţi. Nu mĕ mirŭ însĕ de Surdu Gligoraşŭ şi Vintilă Miclăuşŭ, proprietăraşî din Caltvaser, pe carî nicî nu, t aşŭ fi notatŭ, dér suntŭ ómenî cu câteva clase gimnasiale şi din familii bune, însĕ ei îşi băteu şerparele ce băeţii în tĕrgŭ că au sĕ intre piţulele, încâtŭ făceau şi celorlalţî gustŭ de a merge la alegere, mĕ mirŭ însĕ de învĕţătorulŭ gr. cat. din Borta, Dumitru Oprişŭ, omŭ independentŭ şi cu o stare bună, ce l'a îndemnatŭ a lovi aşa tare în naţiunea sa, ale cărei mlădiţe are ale cultiva?

Sciţî d vóstră sentinţa ce a pronunţat'o asupra-vĕ primulŭ corteşŭ alŭ candidatului oposiţionalŭ? Étă-o: „Vai şi amarŭ de poporulŭ românescŭ, care are astfelŭ de preoţî şi conducĕtorî, carî nu se genau a umbla după mine pentru... preţulŭ unui votŭ şi cu care nicî nu va căştiga niciodată drepturile pentru care luptă.« Vĕ trebue o sentinţă mai aspră ca asta? Nu uitaţî ofensa, ce aţî făcut'o poporului românŭ care acuma pentru a 3 óră a dechiaratŭ solemnŭ prin delegaţii sĕi la Sibiiu ţinuta nóstră ca Românî şi cetăţenî leali ai acestei patrie. D-ḑeu sĕ vĕ ierte, că bunŭ e şi milostivŭ, noi însĕ nici-odată.

Mustrarea consciinţei sĕ vĕ urmărescă până în mormĕntŭ ca pe toţî vĕndĕtorii. *Minor.*

Agricultura în Germania.

O escursiune agricolă făcută la Rosalii 1884 în provincia Sacsonia.

Ocnele şi industria dela Stassfurt.

(Urmare.)

Ocnele din Stassfurtulŭ vechiu suntŭ proprietatea statelorŭ: Prusiei şi ducatului de Anhalt, şi ca margine între ele au lăsatŭ o făşiă de 30 metri şi ambele le esploatéză în regiă, ér celelalte din Neustassfurt, Wester egeln, Leopoldshall etc. suntŭ proprietatea unorŭ societăţî pe acţii. Ocnele dela Aschersleben suntŭ inecate de 2 anî şi societatea a fostŭ constrînsă sĕ deschidă altă ocnă.

Pe la orele 8 a. m. ne pre-entarămŭ la biuroulŭ salinelorŭ avĕndŭ către şeful lorŭ o adresă din partea direcţiunei generale a minelorŭ, d'a ne arăta etablismentulŭ cu tóte aparatele şi amĕnuntele lui, şi a ne da conducĕtorii şi lămuririle necesarî.

Aci ne comunică unŭ funcţionarŭ, că décă voimŭ sĕ intrămŭ în ocne, fiindcă în multe locurî păreţii suntŭ umedî, ba de pe unii chiarŭ picură, pentru a nu ne murdări hainele nóstre e necesarŭ, sĕ îmbrăcămŭ haine de băieşî şi ne puse la disposiţiă nisce costume vechî ce atêrnau de unŭ cuierŭ; erau provĕḑute cu mii de petece, şi a lorŭ curĕţeniă nu póte fi descrisă. Totuşî dorinţa d'a pĕtrunde adêncŭ în sĕnulŭ pămĕntului şi de a visita ocnele ne făcu sĕ trecemŭ cu vederea necurăţenia hainelorŭ, şi urmarămŭ esemplulŭ venerabilului nostru profesorŭ, care şi de astădată ne premerse cu esemplu. In curĕndŭ ne vĕḑurămŭ cu totulŭ schimbaţî de nu ne mai puteamŭ cunósce unulŭ pe altulŭ; se părea că în acelŭ momentŭ amŭ sositŭ dela polulŭ nordicŭ dela Eskimoşî, séu că amŭ devenitŭ colegî ai lui Culă ursarulŭ.

După travestire visitarămŭ diferitele departamente ale magazielorŭ unde se magazinéză, cântăresce, ba chiar şi macină sarea gemă, care, înroşită cu o soluţiune de ferŭ apoi comprimată în formă cubica, se vinde ca sare de vite. După vederea tuturorŭ magaziilorŭ sosirămŭ la gura ocnei. Ocnele se compunŭ din 6 etage, celŭ din urmă la o adêncime de 1060 metri. Pentru scóterea sărei la gura ocnei se aflau 2 maşinî de aburŭ, fiecare de câte 150 puterî de cai, carî scotŭ sarea din celŭ din urmă etagiu în timpŭ de 1 minutŭ. In timpŭ normalŭ însĕ numai una din ele se întrebuinţéză pentru scóterea sărei, er cealaltă servesce la espedîarea lucrătorilorŭ în ocne şi înapoi. In cesulŭ unei catastrofe, când apa dintr'o parte séu alta ar inunda ocnele, atuncî aceste maşinî vorŭ fi întrebuinţate pentru punerea în mişcare a pumpelorŭ, ce suntŭ aşeḑate la gura ocnei. Ca scóterea apei sĕ se sĕvîrşéscă şi cu mai mare iuţélă şi siguranţă, în ocne în alŭ 4-lea etagiu e aşeḑată o altă pumpă cu aburŭ de 400 puterî de cai, ér acum stă neîntrebuinţată. (Va urma).

Dare de sémă,

asupra contribuirilorŭ încurse în favorulŭ scólei românescî gr. cat. din Lăpuşulŭ unguresců.

Lăpuşulŭ ungurescŭ, Iunie 1887 *)

La începutulŭ anului curentŭ s'a cumpăratŭ pe séma scólei gr. cat. române din Lăpuşulŭ ungurescŭ o grădină în preţŭ de 850 fl. v. a. Pentru acoperirea acestei sume s'au făcutŭ mai multe oferte marinimóse, pe carî venimŭ prin acésta a-le chita prin o dare de sémă publică, pe lângă espresiunea celei mai profunde mulţămite marinimoşilorŭ contribuitorî.

Senatulŭ scolasticŭ era necesitatŭ a cumpăra acéstă grădină, fiindŭ în imediată apropiare de curtea scólei şi prin urmare de cea mai mare îndemână, ca locŭ de gimnastică, şi afară de asta ajungĕndŭ cu o parte către o stradă, ea este fórte acomodată pentru ridicarea unei case, ce ar pute aduce unŭ venitŭ sigurŭ scólei. Neputĕndu-se însĕ acoperi pe deplinŭ acéstă sumă din fondulŭ scólei, mai mulţî p. t. domnî românî, cu tragere de inimă pentru cultura poporului românŭ, au ajutatŭ la acoperirea acestei sume prin marinimósele lorŭ contribuirî; şi anume:

1) Pe lista de contribuire Nr. 1 din Deşiu: P. T. d nii: Gabrielŭ Manŭ, advocatŭ 10 fl., Csizér Akos 1 fl., Augustinŭ Munteanu 4 fl., Vasiliu Hossu 3 fl., Dr. Teodorŭ Mihali 5 fl., Georgiu Dragoviciu 2 fl., Alexandru Ráko zi 1 fl., Alesiu Bogdanŭ 1 fl., Alesiu Hossu 1 fl., Dr. Dumitru Ciuta 1 fl., Petru Anca 1 fl., Petru Mureşianu 1 fl., Alesandru Cheresteşiu 1 fl., Ioanŭ Cheresteşiu, preotulŭ S. Ioanei 1 fl. Suma 33 fl. v. a.

2) Pe Lista Nr. 2 din Gherla: Ilustritatea Sa d-lŭ Episcopŭ Ioanŭ Szabó 20 fl. D-nii canonicî: Stefanŭ Biltiu 1 fl., Michailŭ Şerbanŭ 1 fl., Demetriu Coroianŭ 2 fl., Vasiliu Popŭ 1 fl., şi Eusebiu Cartice 2 fl. D-nii Nicolau F. Negruţiu, redactorŭ 20 fl., Lazarŭ Huza 2 fl. Vasiliu Pordea 1 fl., Georgiu Pasco 1 fl., Vasiliu Gr. Borgovanŭ 2 fl., Dr. Iuliu Simonŭ 1 fl., Dr. Ioanŭ Popŭ 1 fl.. Ioanŭ Hodoreanu 1 fl, Gregoriu Steţiu 1 fl., Teodorŭ Lupu 1 fl., A Todoranŭ 1 fl., Ioanŭ Hodişinŭ 1 fl, Vasilie Suciu 50 cr., Vasiliu Onciu 50 cr., Cineva 50 cr., Ioanŭ Boeriu 50 cr., Ioanŭ Dolianŭ 50 cr., Andreiu Câmpénŭ 20 cr., Nicolau Moldovanŭ 10 cr. Alesandru Iarda 10 cr., Augustinŭ Popŭ 10 cr. şi d-nii teologî seminarialî 10 fl. Suma 73 fl. (Va urma,)

*) Intârḑiată din causa lipsei de spaţiu. — Red.

Ultime sciri.

Tĕrnova, 14 Augustŭ. — Astăḑî la órele 12, principele Ferdinand de Coburg s'a dusŭ cu mare ceremoniă în sala marei Sobranii şi a depusŭ jurămĕntulŭ Constituţiunei.

D. Stoiloff, preşedintele consiliului, a cetitŭ manifestulŭ principelui către poporulŭ bulgarŭ. Acéstă cetire a fostŭ primită cu entusiasmŭ. Principele a strigatŭ atuncî: *Trăiască Bulgaria liberă!*

Toţî deputaţii au repetatŭ acestŭ strigătŭ însoţindu-l cu urărî frenetice. Principele Ferdinand va pleca Marţî la Filipopoli

Ministeriulŭ a depusŭ demisiunea sa în mânile principelui. Principele a refusatŭ sĕ priméscă. A declaratŭ cabinetului că voesce sĕ intre în Sofia înconjuratŭ de aceeaşî miniştri carî l'au primitŭ la Orşova şi cu carî a pusŭ piciorulŭ pe pămĕntulŭ bulgarŭ.

Nicî o hotărîre nu se va lua în privinţa schimbării ministeriului decâtŭ după întrarea solemnă a principelui în capitala sa.

Constantinopolŭ, 13 Augustŭ. — (Cale indirectă). — Consulii puterilorŭ la Sofia au primitŭ instrucţiunile următóre, în privinţa sosirii prinţului de Coburg:

1. Francia: se recunóscă guvernulŭ de faptŭ décă va ajunge sĕ se stabiléscă fără contestaţiune, dér sĕ se abţie dela ori-ce actŭ putĕndŭ sĕ implice recunóscerea legalităţei sale.

2. Germania. A nu recunósce nimicŭ, a întreţinĕ numai legăturî cu guvernulŭ pentru espediarea acacerilorŭ.

3. Italia. A nu recunósce oficialŭ guvernulŭ, şi a lucra cu tactŭ şi prudenţă.

Instrucţiunile Austriei şi ale Engliterei suntŭ necunoscute, dér ale Austriei se potŭ lesne închipuĭ; câtŭ pentru Englitera, se constată aci óre-care recélă în privinţa prinţului de Coburg.

SCIRÎ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

CONSTANTINOPOLŬ, 16 Augustŭ. — Insărcinatulŭ de afacerî rusescŭ a împărtăşitŭ verbalŭ guvernului turcescŭ o *depeşă a lui Giers,* prin care *se protestéză în contra alegerei prinţului de Coburg şi în contra venirei sale în Bulgaria.*

SOFIA, 16 Augustŭ. — Guvernele *Angliei, Italiei, Austro-Ungariei* declară în rĕspunsulŭ lorŭ la circulara prinţului de Coburg, că *suntŭ gata a'lŭ recunósce,* dér după ce alegerea lui nu s'a făcutŭ în consonanţă cu tractatulŭ de Berlinŭ, *vorŭ tracta pe guvernulŭ bulgarŭ ca şi în trecutŭ.*

TĔRNOVA, 16 Augustŭ. — Prinţulŭ a depusŭ jurămĕntulŭ pe constituţiune, a mulţumitŭ Sobraniei pentru activitatea şi stăruinţele ei patriotice şi a declaratŭ Sobrania de închisă.

TĔRNOVA, 16 Augustŭ.— Erî diminéţă garnisóna de aicî a depusŭ jurămĕntŭ de fidelitate prinţului.

DIVERSE.

Mai iute ca trenulŭ. — O prinsóre interesantă au făcutŭ mai mulţî tinerî din Aradŭ O parte din ei s'a rĕmăşitŭ cu ceilalţî pe 10 sticle de şampania, că cu carulŭ poţî ajunge din Aradŭ la Siria mai curĕndŭ decât cu trenulŭ. Duminecă a fostŭ sĕptĕmână pornirĕ din Aradŭ 3 carĕ, în care se aflau cei ce au făcutŭ rĕmăşagulŭ, ér martorii au plecatŭ cu trenulŭ. Carele au ajunsŭ cu 12 minute mai curĕndŭ decâtŭ trenulŭ. Când trenulŭ a intratŭ în gară, deja se scoteau dopurile dela sticlele cu şampania.

Editorŭ: **Iacobŭ Mureşianu.**
Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureşianu.**

— Signora, totŭ eşti hotărâtă sĕ părăsescî deséră Isola Bella? ḑise elŭ.

— Mai multŭ decâtŭ orî când, domnule conte, — ḑise fiica Adriaticei uitându-se cu desgustŭ la masa, care înfăţişa neregula cea mai grozavă şi pe care n'o părăsise încă nicî unŭ invitatŭ.

— Oh, cum te înţelegŭ, signora! ḑise podestatulŭ cu o voce, care se făcu umilă şi apropie rugătóre.—Nu'i acésta viéţa pe care o visaseşĭ, însĕ astfelŭ de viéţă ducŭ toţî tinerii Veneţiei, astfelŭ de viéţă duce şi acelŭ care va fi bărbatulŭ d tale. Nu, viéţa acésta, care nu'i decâtŭ unŭ carnavalŭ neîntreruptŭ, nu póte fi a d-tale. Mai este încă vreme ca sĕ scapĭ de ea décă voeşti... n'ai decâtŭ sĕ ḑicî o vorbă!...

Veneţia se uită lungŭ în ochii podestatului. Pe urmă dându'lŭ la o parte cu gestulŭ ii ḑise:

— Lasă-mĕ sĕ trecŭ, domnule.

Şi se duse dreptŭ la Felice Badoer, care tocmai atuncî intrase în sala ospĕţului

„Du-te dér, fată trufaşe, şi lasă sĕ ţi-se împlinéscă ursita!“ ḑise podestatulŭ în gândulŭ sĕu.

— Nu poţĭ pune mâna pe gondolierulŭ meu Ricardo! ḑise tĕnĕrulŭ patricianŭ.

Podestatulŭ, auḑindŭ pe Felice, s'apropiase numai decâtŭ de dênsulŭ.

— Iartă-mĕ, dér uitasemŭ totŭ, — ii ḑise Martinengo — Am aflatŭ că Ricardo plecase înainte cu Fiametta şi cu câteva slugî d'ale signorei. O sĕ 'i găseştĭ pe toţî în Peschiera unde negreşitŭ au şi pregătitŭ apartamentele logodnicei d-tale pentru la nópte.

— Prea bine. Décă este astfelŭ sĕ plecămŭ... Dér d-ta nu vii cu noi? întrebă Felice.

— Imî pare fórte rĕu că nu potŭ, fiindŭ că am aci o mulţime de datorinţe cu stăpânŭ de casă! ḑise podestatulŭ.

Vorbindŭ astfelŭ, contele Martinengo ajunsese în capulŭ de susŭ alŭ peronului, unde mai strînse încă odată mâna tĕnĕrului patricianŭ.

— Rĕmasŭ bunŭ! ḑise elŭ pe când Felice şi Veneţia se coborau.

— Ba nu rĕmasŭ bunŭ, ci nu mai multŭ la revedere! rĕspunse rîḑendŭ tĕnĕrulŭ patricianŭ.

— La revedere dér şi călĕtoriă bună! ḑise Martinengo.

Décă Felice n'ar fi risŭ cu aşa inimă bună, ar fi băgatŭ de sémă negreşitŭ chipulŭ ciudatŭ cu care pronunţă contele vorbele acestea. Insĕ bunului Felice nu-i venea în minte că trebue sĕ se ferésc ă de prietinulŭ sĕu podestatulŭ.

Dér pentru ce nu avemŭ pe nimenî din ómenii noştri ca sĕ ne însoţéscă! dise Veneţia vĕḑĕndŭ numai figurî necunoscute împrejurulŭ sĕu.

— N'ai auḑitŭ pe podestatulŭ? Elŭ ni-a spusŭ că Ricardo şi Fiametta au plecatŭ mai nainte şi c'o sĕ-i găsimŭ la Peschiera! rĕspunse Felice.

— Mĕ mirŭ că Fiametta a plecatŭ fără sĕ mĕ întrebe, fără ca celŭ puţinŭ sĕ mĭ fi datŭ de scire!

Nu mi-se pare lucru curatŭ! dise Veneţia.

— Nu cumva eştî neliniştită din pricina asta?

— Sunt supĕrată! Nu'mî place sĕ se porte cineva de liberŭ cu mine.

— Sĕrmana Fiametta îţî este fórte devotată! O fi creḑutŭ că face bine.

— Ai dreptate, ea este fórte bună pentru mine, care suntŭ supĕrată astă séră. Dér veḑî că şi banchetulŭ acela nesfîrşitŭ m'a supĕratŭ.

— Nu cumva creḑi, signora, că n'am fostŭ destulŭ de cu minte? întrebă tĕnĕrulŭ cu sfială.

— Vomŭ mai vorbi despre acésta! rĕspunse fiica Adriaticei punĕndu şi braţulŭ pe braţulŭ lui Felice aşa ca sĕ-i dea de gânditŭ tĕnĕrului.

Ajunseseră la golfulŭ celŭ micŭ, unde era prima luntrea care trebuia sĕ ducă pe mirî până la Peschiera. Gondolierulŭ începuse sĕ coborîse în luntre, pe când Felice Badoer şi Veneţia aşteptau pe malŭ până sĕ fiă luntrea gata de pornire. Pregătirea se făcea fórte încetŭ şi gondolierii păreau aşa de rĕu dispuşî, încâtŭ Felice auḑî pe unulŭ din ei înjurândŭ gróznicŭ.

— Dér ce s'a întêmplatŭ? stricaţilorŭ, întrebă Felice Badoer rĕstitŭ.

— Iartă-mĕ, Escelenţă, dér vĕdŭ că mi-a furatŭ cineva lopeţile! dise gondolierulŭ pe care îlŭ întrebase Felice.

— Dér mai bine c'aţî uitatŭ să le aduceţî.

— Incă odată, sĕ ne scuse Escelenţa Vóstră; dér potŭ spune cu siguranţă că chiarŭ eu legasemŭ lopeţile pe podŭ.

— Fie! Dér nu-i destulŭ vêntŭ pentru ca sĕ putemŭ pluti numai desfăcĕndŭ pânza latină?

— Nu, Escelenţă. Ş'afară de asta amŭ avé vêntulŭ în piciore aşa ca amŭ fi siliţî sĕ mergemŭ fórte încetŭ şi ar fi greu pentru signora. **(Va urma.)**

Cursulŭ la bursa de Viena

din 13 Augustŭ st. n 1887.

Rentă de aurŭ 5%	100 60
Rentă de hârtiă 5%	87.45
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	150 50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	98.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	114 40
Bonurĭ rurale ungare	104 50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.25
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104 25
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.25
Bonurĭ rurale transilvane	104 50
Bonurĭ croato-slavone	104 75
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	100.50
Imprumutulŭ cu premiu ung.	122 75
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	123 45
Renta de hârtiă austriacă	81 60
Renta de arg. austr.	82 90
Renta de aurŭ austr.	112 90
Losurile din 1860	136.—
Acţiunile băncel austro-ungare	884 —
Act. băncel de creditŭ ung.	285.25
Act. băncel de creditŭ austr.	282 30
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5 99
Napoleon-d'orĭ	9.98
Mărcĭ 100 împ. germ.	61 77
Londra 10 Livres sterlinge	1?6 15

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 1 Augustŭ st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	92—	92½
Renta rom. amort. (5%)	94⅛	95½
„ convert. (6%)	89—	89½
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	34½	36—
Credit fonc. rural (7%)	104½	105¼
„ „ „ (5%)	89½	90¼
„ „ urban (7%)	103¾	103½
„ „ „ (6%)	93¾	94½
„ „ „ (5%)	87½	87—
Banca naţională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
„ „ „ Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	14.½	15.½
Bancnote austriace contra aurŭ	2.01	2.02

Cursulu pieţei Braşovŭ

din 15 Augustŭ st. n. 1887

Bancnote românescĭ	Cump.	8 58	Vênd.	8.62
Argint românesc	„	8.55	„	8 60
Napoleon-d'orĭ	„	9 96	„	10 00
Lire turcescĭ	„	11.22	„	11.28
Imperialĭ	„	10.20	„	10.26
Galbenĭ	„	5 92	„	5.97
Scrisurile fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble Rusescĭ	„	108.—	„	109 ½
Discontulŭ	„	7—10% pe anŭ.		

Nr. 39—1887.

Concursŭ.

Pentru ocuparea postului de învĕţătorŭ ordinarŭ la scóla confes. gr. cat. din Rodna-nouă, comitatulŭ Bistriţa-Năsĕudŭ, prin acésta se escrie concursŭ pănă în 28 Augustŭ n. c.

Emolumentele împreunate cu acestŭ postŭ suntŭ: 200 fl. v. a. salarŭ anualŭ plătindŭ în rate lunare anticipative, apoi 40 fl. v. a relutŭ de cuartirŭ şi de lemne de focŭ.

Doritorii de-a ocupa acestŭ postŭ au a-şi aşterne recursele lorŭ instruate cu: „Absolutorŭ preparandialŭ, atestatŭ de cualificaţiune, şi pentru limba maghiară, precum şi testimoniu despre diligenţă şi moralitate, décă a servitŭ ca învĕţătorŭ şi în altă comună, subsemnatului Senatŭ până la susdefiptulŭ terminŭ.

Din şedinţa senatului scolasticŭ. 2—2

Rodna-nóuă, la 26 Iuniu 1887.

Preşedintele: **Ilarionŭ Filipoiu**, parochŭ gr. cat.

Notarulŭ: **Ionŭ Tivadarŭ**, înv. conf. gr. cat.

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS"*

Mersulŭ trenurilorŭ

Valabilŭ dela 1 Iuniu st. n. 1886.

pe linia **Predealŭ-Budapesta** şi pe linia **Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta** a calei ferate orientale de statŭ reg. ung.

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Bucurescĭ	—	4.30	—	7.30
Predealŭ (	—	—	—	1.14
Predealŭ (	—	9.12	—	—
Timişŭ	—	9.35	—	1.45
Braşovŭ (	–	10.12	—	—
Braşovŭ (	7 20	—	4 01	2.32
Feldióra	7 57	—	4.47	—
Apatia	8 24	—	5 28	—
Augustinŭ	8 47	—	5.59	—
Homorodŭ	9 29	—	6 49	—
Haşfaleu	9 37	—	8.35	—
Sighişóra (	10 53	—	9.02	—
Sighişóra (	11.00	—	9.12	—
Elisabetopole	11 34	—	9 56	—
Mediaşŭ	12.03	—	10 37	—
Copsa mică	12.26	—	10.59 11.16	—
Micăsasa	12.42	—	11.37	—
Blaşiu	1.11	—	12.16	—
Crăciunelŭ	1.23	—	12.33	—
Teiuşŭ	2.06	—	1.51	—
Aiudŭ	2.27	—	2.18	—
Vinţulŭ de sus	2 49	—	2.48	—
Uióra	2 56	—	2 56	—
Cucerdea	3.12	—	3 64	—
Ghirisŭ	3.46	—	4 51	—
Apahida	5.01	—	5 28	Trenŭ de persóne
Cluşiu (	5.21	—	5 56	
Cluşiu (	—	6.01	—	6 37
Nedeşdu	—	6.19	—	6.58
Ghirbĕu	—	—	—	7.14
Aghirişŭ	—	—	—	7.29
Stana	—	—	—	7.56
Huiedinŭ	—	7.12	—	8.18
Ciucia	—	7.41	—	8 58
Bucia	—	—	—	9.15
Bratca	—	—	—	9.34
Vadŭ	—	8.20	—	9 53
Mezŏ-Telegd	—	8.46	—	10 28
Fugyi-Vásárhely	—	—	—	10 47
Veneţia-Orădii	—	—	Trenŭ de persóne	10.57
Oradia-mare (	—	9.11		11.07
Oradia-mare (	—	9.16	10.50	11.19
P. Ladány	—	10.37	1.33	1.16
Szolnok	—	12.20	4.24	3.29
Buda-pesta	—	2.15	10.05	6.33
Viena (	—	—	2.15	—
Viena (	—	8.00	—	—

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de pers.	Tren accelerat	Trenu de pers.	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	—	—	—	—
Budapesta	7.40	2.—	7.40	6 18	—
Szolnok	11 05	4.05	10.42	9.38	—
P. Ladány	2 02	5.47	2.02	12 02	—
Oradea mare	4.12	7.11	4.78	2.01	—
Venţia-Orădii	—	—	—	2 08	
Fudi-Oşorheiu	—	—	—	2 19	—
Teleagŭ	—	7.33	—	2.41	—
Vadŭ	—	8.04	—	3.24	—
Bratca	—	—	—	3.47	—
Bucia	—	—	—	4.07	—
Ciucia	—	8.58	—	4.33	—
Huiedin	—	9.28	—	5.15	—
Stana	—	—	—	5.33	—
Aghiriş	—	—	—	5.53	—
Gl ârbĕu	—	—	—	6.05	—
Nedişu	—	—	—	6.20	—
Cluşiu (	—	10.31	—	6.38	—
Cluşiu (	11.00	—	—	—	7.08
Apahida	11 19	—	—	—	7.36
Ghiriş	12 33	—	—	—	9.16
Cucerdea (	1.01	—	—	—	9.53
Cucerdea (	1 11	—	—	—	10.—
Uióra	1.18	—	—	—	10.09
Vinţulŭ de susŭ	1.05	—	—	—	10.19
Aiudŭ	1.46	—	—	—	10.48
Teiuşŭ	2 25	—	—	—	11.55
Crăciunelŭ	2.50	—	—	—	12.34
Blaşŭ	3 03	—	—	—	12.52
Micăsasa	3.35	—	—	—	1.34
Copşa mic.	4.01	—	—	—	2.13
Mediaşŭ	4.20	—	—	—	2.46
Elisabetopole	4.55	—	—	—	3.31
Sigişóra	5.42	—	—	—	4.32
Haşfaleu	6.01	—	—	—	5.02
Homorod	7.27	—	—	—	6.53
Augustinŭ	8.08	—	—	—	7.43
Apatia	8.36	—	—	—	8 23
Feldióra	9·06	—	—	—	9.02
Braşovŭ (	9.46	5.37	—	—	9.52
Braşovŭ (	—	—	1.55	—	—
Timişŭ	—	6.20	2.53	—	—
Predealŭ (	—	6.47	—	—	—
Predealŭ (	—	11.30	3.28	—	—
Bucurescĭ	—	—	9.35	—	—

Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de pers.	Trenŭ de persóne
Teiuşŭ	11.24	—	3.00
Alba-Iulia	11.59	—	3.59
Vinţulŭ de josŭ	12.30	—	4.22
Şibotŭ	1.01	—	4.51
Orăştia	1.32	—	5.18
Simeria (Piski)	2.32	—	6.15
Deva	2 52	—	6.35
Branicĭca	3.23	—	7.02
Ilia	3.55	—	7.28
Gurasada	4.08	—	7.40
Zam	4.25	—	8.11
Soborşin	5 30	—	8.46
Bĕrzova	6.27	—	9.33
Conopŭ	6.47	—	9.53
Radna-Lipova	7.28	—	10 27
Paulişŭ	7.43	—	10.42
Gyorok	7.59	—	10.58
Glogovaţŭ	8.28	—	11 25
Aradŭ	8.42	9.17	12.31
Szolnok (	—	2 32	4.59
Szolnok (	—	—	5.12
Budapesta	—	—	8.20
Viena	—	—	6.05

Budapesta-Aradŭ-Teiuşŭ.

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibu
Viena	11.10	12.10	—
Budapesta	8.20	9.05	—
Szolnok (	11.20	12.41	—
Szolnok (	11.35	5.45	—
Aradŭ	4 30	6.—	—
Glogovaţŭ	4.43	6.13	—
Gyorok	5 07	6.38	—
Paulişŭ	5.19	6.51	—
Radna-Lipova	5.41	7.10	—
Conopŭ	6 09	7.37	—
Bĕrzova	6.28	7.55	—
Soborşin	7 25	8.42	—
Zam	8.01	9.12	—
Gurasada	8.34	9.41	—
Ilia	8 55	9.?8	—
Branicĭca	9 19	10.17	—
Deva	9 51	10.42	—
Simeria (Piski)	10.35	11 07	—
Orăştiă	11.11	11.37	—
Şibotŭ	11.43	12.—	—
Vinţulŭ de josŭ	12 18	12.29	—
Alba-Iulia	12.36	12.46	—
Teiuşŭ	1.29	1.41	—

Aradŭ-Timişóra

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenu mixt
Aradŭ	5.48	—	6.05
Aradulŭ nou	6.19	—	6.33
Németh-Ságh	6.44	—	6.58
Vinga	7.16	—	7.29
Orczifalva	7.47	—	7.55
Merczifalva	—	—	—
Timişóra	9.02	—	9.08

Simeria (Piski) Petroşenĭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Simeria	—	—	2.42
Streiu	—	—	3.25
Haţegŭ	—	—	4.16
Pui	—	—	5.11
Crivadia	—	—	5.58
Baniţa	—	—	6 40
Petroşenĭ	—	—	7.12

Timişóra-Aradŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Timişóra	6.25	—	5.00
Merczifalva	—	—	—
Orczifalva	7.46	—	6.32
Vinga	8.15	—	7.02
Németh-Ságh	8.36	—	6.23
Aradulŭ nou	9.11	—	8.01
Aradŭ	9.27	—	8.17

Petroşenĭ—Simeria (Piski)

	Trenŭ de pers.	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Petroşenĭ	—	—	6.10
Baniţa	—	—	6.53
Crivadia	—	—	7 37
Pui	—	—	8.20
Haţegŭ	—	—	9.01
Streiu	—	—	9.52
Simeria	—	—	10.31

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

Tipografia *ALEXI* Braşovŭ. Hârtia din fabrica lui Martin Kopony, Zernescĭ